

var saa omfattende, og Forhandlingen forgre-
nede sig i saa høist forskjellige Retninger, at
det ikke er gjørligt at komme med noget Nytt,
som er iftand til at belyse Sagen mere, end
fleet er. Naar jeg siger, at jeg efter denne
Sagernes Stilling ikke vil komme ind paa
Lovforslagets Bestemmelser, hverken i det Enkelte
eller i det Hele taget, saa gjælder dette ogsaa
med Hensyn til Fortolkningen af Grundlovens
§ 93. Det vil af de stedfundne Forhandlinger
have viist sig for Thinget, at Meningerne her-
om ere høist forskjellige. Simultid vil jeg
dog ikke tilbageholde Uttringen af den Over-
beviisning, at det, man maa gjøre, er ikke i Op-
fyldelsen af § 93 at lægge Mere, end hvad
der med fuldkommen Sikkerhed kan lægges ind
i den, om det endog saa var muligt ved Argu-
mentationer at kunne paavise, at der muligens
kunde være tænkt paa langt Mere. Man vil
altsaa efter denne Udtalelse see, at jeg deri
er enig med Forslaget, at ligesom det i det
Hele taget er gaaet en maadeholdende Vej
ved den i samme foreskrevne Ordning, saaledes
har det ogsaa i den Henseende fyldestgjort,
hvad jeg troer man, forsaavidt Fortolkningen
angaaer, med Sikkerhed kan lægge ind i § 93.
Jeg kan slutte mig til den Anerkjendelse, der
er bleven Forslagsstillerne tildeel med Hensyn
til Indbringelsen af Forslaget, men vel at
mærke kun, forsaavidt angaaer Indbringelsen
af Forslaget i sidste Samling. Jeg kan med
Hensyn hertil yde Forslagsstillerne fuldkommen
Anerkjendelse for, at de ere komne ind paa
en Bane, der er heldig. Det ligger nær for
det Første at sige, at en Eksempel, hvis
Opfyldelse allerede har ladet vente saalænge
paa sig, maatte bringes i Grindring, og jeg
kan sige dertil, at saaledes som Afhændelserne
i det Hele taget have fundet Sted, er der hidtil
— og i den Henseende er den Fremstilling
udtømmende, som den ærede Forslagsstiller, der
havde Ordet idag, anførte — foregaaet uende-
lig megen Billaarlighed. Jeg vil dernæst,
idet jeg nævner de store Fordele, som ere op-
naaede ved Indbringelsen af Forslaget i forrige
Samling, og hvorfor man maa taffe de
ærede Forslagsstillere, tilføie den, at Sagen
ved den i flere Henseender udtømmende Be-
handling af Spørgsmaalet her i Folkethinget,

har faaet en Udvikling, som under alle Om-
stændigheder maa have den største Betydning
ved Opfyldelsen af Grundlovens § 93; og at
den har født af sig de Forhandlinger, som
sandt Sted i Udvalget, og hvis Resultat var
den Betænkning, som ikke kom til Forhandling;
den mindste Fordeel er ikke den, at dette For-
slag har fremkaldt de Tilkjendegivelser fra Re-
gjeringsens Side, som vi hørte i forrige Sam-
ling. Men idet jeg anseer det for et Gode,
at Forslaget kom for i forrige Samling, saa
vil jeg sige, at jeg nærer den Anskuelse, at
det vilde have været en stor Fordeel, om det
ikke var blevet indbragt nu paany i denne
Samling. Jeg vil tillade mig at gjøre nogle
Bemærkninger med Hensyn hertil, hvorved jeg
dog skal anføre, at man let vil see, at jeg har
al Opfordring til at gjøre mig Umage for
ikke at falde i Fristelse med Hensyn til
at berøre udførligt mange af de Punkter, der
tidligere haade idag og forhen have været
fremsatte. — Min Hovedbetragtning for, at
Forslaget ikke burde være paany kommet ind
i denne Samling, kan jeg knytte til den Ud-
talelse, som vi nylig hørte fra det ærede Med-
lem for Sorø Amts 4de Valgfreds (Holstein).
Det er min Overbeviisning, at et Anliggende
af den Natur kun vil kunne heldigt gennem-
føres og ordnes, naar Regjeringen tager det
i sin Haand og træder velvillig til for at
faae det gennemført overeensstemmende med
det, som vi maae ansee for at være det Hel-
digste, og det, som kan ventes at ville finde
Repræsentationens Bifald. Grunden, hvorfor
jeg med det ærede Medlem anseer det for at være
af stor Bigtighed, at det er Regjeringen, til
hvem det overlades, er, at kun Regjeringen er
og kan være i Besiddelse af alt det Forar-
bejde og alt det Materiale, som er fornødent
for at kunne udarbejde et Lovforslag angaaende
Ordningen af en Sag; der i mange Hen-
seender er i den Grad gaaende i forskjellige
Retninger og omfattende saa mange særegne
Enkeltheder, som Tilfældet er med denne. Den
af Forslagsstillerne, som idag havde Ordet,
værge sig og de øvrige Medforslagsstillere
imod en Uttring af Justitsministeren — en
Uttring, som jeg forøvrigt ikke erindrer, men
som jeg, efterat den ærede Forslagsstiller idag